

ความเป็นมาของโครงการ

อุทบานแห่งชาติตรุเตา เป็นอุทบานแห่งชาติทางทะเล แห่งแรกของประเทศไทย ได้รับการจัดตั้งเมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2517¹ ตั้งอยู่ในทะเลฝั่งตะวันตกของภาคใต้ บริเวณช่องแคบมะลากา ตำบลเกาะสำหราย อ่าวนะเมือง จังหวัดสตูล และอยู่ห่างไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของท่าเทียนเรือปากน้ำฯ อ่าวนะละงุ จังหวัดสตูล ประมาณ 22 กิโลเมตร

อุทบานแห่งชาติตรุเตา ประกอบด้วยเกาะขนาดต่าง ๆ จำนวน 51 เกาะ ที่สำคัญ ได้แก่ เกาะตรุเตา เกาะอาดัง เกาะราวี เกาะลิเป๊ะ เกาะกลาง เกาะนาตอง และเกาะนิสสี อุทบานานี้แบ่งเป็น 2 หมู่เกาะใหญ่ ๆ คือ หมู่เกาะตรุเตา กับหมู่เกาะอาดัง-ราวี มีพื้นที่ทั้งสิ้น 1,490 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นน้ำ 1,264 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ของพื้นที่ทั้งหมด² ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของอุทบานแห่งชาติตรุเตา ได้แก่ ป่าเบก ป่าชายเลน ทรายขาวริมหาดทราย ปะการัง สัตว์ป่า และสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ นอกจากยังมีแหล่งประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของชาวเด ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในเขตอุทบานแห่งนี้ แผนการจัดการอุทบานแห่งชาติตรุเตาเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ประสบผลลัพธ์ตามเป้าหมาย เป้าหมายที่สำคัญของแผนการจัดการดังกล่าว คือการอนรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรของอุทบานแห่งชาติตรุเตาอย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่องกันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีผลต่อทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวและการประมง

โครงการพื้นฟูบริเวณประวัติศาสตร์เก่าครุடีตามนี้ เป็นแผนงานหนึ่ง ในแผนพัฒนาอุทบยานแห่งชาติดิชรุเตา ทั้งนี้ได้กำหนดให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลและหลักฐานทางประวัติศาสตร์อย่างละเอียด เพื่อกำหนดตัวแหนงสิ่งก่อสร้างและพื้นฟูบริเวณประวัติศาสตร์เก่าครุடีให้คงอยู่ เพื่อประโยชน์ทั่วทางด้านการศึกษาและการท่องเที่ยวสืบไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยว ได้เรียนรู้และเข้าใจช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ไทย โดยเฉพาะในด้านการเมืองการปกครองความเรียกร้องของนักท่องเที่ยว อนึ่ง เนื่องจากทางราชการ ได้จัดสร้างท่าเทียบเรือขนาดมาตรฐานที่บริเวณอ่าวตะโละวัวเวสซิจ เรียบร้อยมาหลายปีแล้ว ทำให้สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวเก่าครุடีได้ทุกฤดูกาล โครงการพื้นฟูบริเวณประวัติศาสตร์เก่าครุடีดังกล่าว ก็จะช่วยให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวไปใช้แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ได้มากขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษารูบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่โดยเน้นศึกษาเป็น 2 เขต ดังนี้

1.1 เขตอ่าวตะโละวัว

ศึกษาและวิเคราะห์ คุณภาพสำหรับนักไทยกักกันและนักไทยการเมือง ประกอบด้วย บ้านพักของเจ้าพนักงาน เรือนนักไทย แปลงผัก สวนสมุนไพร แนวต้นน้ำซึ่งเชื่อมกับกองบ้านวายการท่ออ่าวตะโละวัว และหลักฐานสำคัญอื่นๆ ทางประวัติศาสตร์

1.2 เขตอ่าวตะโละวัว

ศึกษาและวิเคราะห์ คุณภาพสำหรับนักไทยกักกันและนักไทยการเมือง ประกอบด้วย บ้านพักขุนอภิพเนนสุรัทษ์ (ผู้อำนวยการนิคม) บ้านพักพศี สะพานไม้ กองอำนวยการ สมิสร

เรื่องนักไทย และหลักฐานสำคัญอื่น ๆ ทางประวัติศาสตร์

2. ศึกษาประวัติความเป็นมาของเกษตรฯ เตา กรณีที่ใช้เป็นสถานที่กักกัน และนิคมฝึกอาชีพ
3. ศึกษาชีวิต และความเป็นอยู่ของนักไทยกักกัน นักไทยการเมือง รวมทั้งความเป็นมาของ ใจสัลัดตระรุเตา ที่นำไปสู่จุดของการใช้เกษตรฯ เป็นนิคมฝึกอาชีพ
4. จัดทำรูปจำลองเกษตรฯ แสดงห้องและลักษณะสิ่งก่อสร้างทางประวัติศาสตร์ตามข้อ 1 ขนาดมาตรฐานส่วน 1 : 5,000 และจัดทำรูปจำลองเขตอุทบานแห่งชาติ ตระรุเตา มุ่งขยายด้านบนของรูปจำลองเกษตรฯ ขนาดมาตรฐานส่วน 1 : 50,000
5. กារណครุกต์ก่อสร้างในเขตต่าง ๆ และกារหนดแผนในการปรับปรุงสิ่งก่อสร้าง ในการฟื้นฟูบริเวณประวัติศาสตร์บนเกษตรฯ พร้อมแสดงดำเนินการตามข้อ 1.
6. ศึกษาชีวิต และความเป็นอยู่ของชาวເຕ ບນเกษตรอาดังและเกษตรลิเปี้ย

ระยะเวลาการค่าเนินการ

12 เดือน (ตุลาคม 2534 – กันยายน 2535)

การเสนอผลงาน

1. รายงานเบื้องต้น จำนวน 20 ชุด ภายในเวลา 30 วัน นับตั้งแต่วันเริ่มงาน (30 ตุลาคม 2534)
2. รายงานความก้าวหน้า จำนวน 20 ชุด ภายในเวลา 7 เดือน นับจากวันเริ่มงาน (30 เมษายน 2535)
3. รายงานฉบับร่าง จำนวน 20 ชุด ภายในเวลา 9 เดือน นับจากวันเริ่มงาน (30 มิถุนายน 2535)
4. รายงาน จำนวน 30 เล่ม ภายในเวลา 12 เดือน นับจากวันเริ่มงาน (30 กันยายน 2535)

เชิงอรรถ บทที่ 1

- 1 "พระราชบัญญัติฯ กำหนดให้บริเวณที่คืนแก่ตรุเตา เกาะอาดัง เกาะราไว และ เกาะอื่น ๆ ในท้องที่ด้านล่างเกาะสาหร่าย อ่าगสือเมือง จังหวัดสตูล ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2517", ราชกิจจานเบิกยา เล่ม 91, ลงวันที่ 19 เมษายน 2517, หน้า 39-41.
- 2 ภาระที่งานอุดหนาแผนอุทยานแห่งชาติดทางทะเล, แผนการจัดการอุทยานแห่งชาติตรรเตา จังหวัดสตูล (พ.ศ. 2533-2537) ฉบับร่าง, หน้า 2.